श्वेतारण्येयथांधकः अंधकासुरः श्वेतारण्ये रुद्रेण हतइति पुराणप्रसिद्धं रुद्रेणेवेति इवशब्दोवाक्यालंकारे ॥ श्वेतारण्येयथांतकइति प्रचुरः पाठः ॥ तत्र कावेरीतीरवर्तिनि श्वेतारण्ये मार्कंडेयचिरजीवित्वायांतकसंहारोरुद्रेणकृतइति तन्माहात्म्ये प्रसिद्धिः कौर्मेंतूत्तरखंडे श्वेतस्य राजर्षेः परमशैवस्य कालंजरे पर्वते तपस्यभिरतस्य मारणायागतस्यांतकस्य शिवेन वामपादप्रहारेण संहारः कृतइति षट्त्रिंशेऽध्याये उक्तं॥२७॥ वज्रेण वृत्रइव फेनेन तदाच्छादितवज्रेण नमुचिरिव नशुष्केण नार्द्रेणेति ब्रह्मणा तस्मै वरदानादशनिहतोबलोवा ॥ वाशब्दइवार्थे ॥ बलइव ॥ एवंच अंतकादिवधस्य रुद्रेंद्रातिरिक्तासाध्यत्ववत् खरवधस्य रामातिरिक्तासाध्यत्वं प्रकाशितं कविना ॥

सपपातखरोभूमौदह्यमानःशराग्निना॥ रुद्रेणेवविनिर्दग्धःश्वेतारण्येयथांतकः॥ २७॥ सवृत्रइववज्रेणफेनेननमुचिर्यथा॥ बलोवेंद्राशनिहतोनिपपातहतःखरः ॥ २८ ॥ एतस्मिन्नंतरेदेवाश्चारणैःसहसंगताः॥ दुंदुभींश्चाभिनिघ्नंतःपुष्पवर्षंसमंततः ॥ २९॥ रामस्योपरिसंहृष्टाववर्षुर्विस्मितास्तदा॥ अर्धाधिकमुहूर्तेनरामेणनिशितैःशरैः॥ ३०॥ चतुर्दशसहस्राणिरक्षसांकामरूपिणां॥ खरदूषणमुख्यानांनिहतानिमहाम्रधे॥ ३१ ॥ अहोवतमहत्कर्मरामस्यविदितात्मनः॥ अहोवीर्यमहोदार्ढ्यंविष्णोरिवहिदृश्यते॥ ३२॥ इत्येवमुक्तातेसर्वेययुर्देवायथागतं॥ ततोराजर्षयःसर्वेसंगताःपरमर्षयः॥ ३३॥ सभाज्यमुदितारामंसागस्त्याइदमब्रुवन्॥ एतदर्थंमहातेजामहेंद्रःपाकशासनः॥ ३४॥ शरभंगाश्रमंपुण्यमाजगामपुरंदरः॥ आनीतस्त्वमिमंदेशमुपायेनमहर्षिभिः॥ ३५॥ एषांवधार्थंशत्रूणांरक्षसांपापकर्मणां॥ तदिदंनःकृतंकार्यंत्वयादशरथात्मज॥ ३६॥

॥ २८॥ २९॥ अर्धाधिकमुहूर्तेन किंचिदूनघटिकात्रयेण ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ राजर्षयोनहुषाद्याः ॥ परमर्षयोभृग्वाद्याः ॥ ३३ ॥ सभाज्य पूजयित्वा एतदर्थे रक्षसां वधार्थैतद्देशवासनियोजनार्थं क्षणं स्थित्वा रामं प्रस्थाप्य भवद्भिर्ब्रह्मलोकाय प्रस्थातव्यमित्युक्त्वा शरभंगंप्रति इंद्रोगतइत्याशयः॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥